

KOLOSSENZEN 3:12-21

12 Omdat God u heeft uitgekozen, omdat u zijn heiligen bent en hij u liefheeft, moet u zich kleden in innig medeleven, in goedheid, bescheidenheid, zachtmoedigheid en geduld.

13 Verdraag elkaar en vergeef elkaar als iemand een ander iets te verwijten heeft; zoals de Heer u vergeven heeft, moet u elkaar vergeven.

14 En bovenal, kleet u in de liefde, dat is de band die u tot een volmaakte eenheid maakt.

15 Laat in uw hart de vrede van Christus heersen, want daartoe bent u geroepen als de leden van één lichaam. Wees ook dankbaar.

16 Laat Christus' woorden in al hun rijkdom in u wonen; onderricht en vermaan elkaar in alle wijsheid, zing met heel uw hart psalmen en hymnen voor God en liederen die de Geest u vol genade ingeeft.

17 Doe alles wat u zegt of doet in de naam van de Heer Jezus, terwijl u God, de Vader, dankt door hem.

18 Vrouwen, erken het gezag van uw man, zoals past bij uw verbondenheid met de Heer.

19 Mannen, heb uw vrouw lief en wees niet bitter tegen haar.

20 Kinderen, gehoorzaam je ouders in alles, want dat is de wil van de Heer.

21 Vaders, vit niet op uw kinderen, want dat maakt ze moedeloos.

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

1

Een mens leeft van relaties, echte diepe en goede relaties.

Want wat heb je aan je spullen als je huwelijk een puinhoop is, of aan je carrière als je geen vrienden hebt?

De Joodse filosoof Emmanuel Levinas maakte onderscheid tussen vervulling van verlangens en bevrediging van behoeftes.

Bevrediging van behoefte heeft te maken met consumptie en verlangen met relatie.

Als je een enquête houdt en aan de mensen vraagt wat ze belangrijk vinden in het leven, velen eerst antwoorden zullen geven uit de behoefte/bevrediging sfeer: een huis, een vakantie, een goed inkomen, maar als je doorvraagt komen de mensen toch meer in de verlangen/vervulling sfeer: liefde, liefdevolle relaties.

In de Bijbel lezen we dan ook altijd het appèl tot goede relaties.

Je ziet apostelen zich inspannen om het nieuwe leven in Christus te vertalen naar alle verhoudingen tussen mannen en vrouwen, ouders en kinderen, slaven en meesters.

Helaas is hij daarin vaak verkeerd verstaan.

Maar dat komt omdat we niet meer zien in welke tijd ze leefden en hoe ze stapsgewijs en revolutie in de verhoudingen te weeg brachten.

Wij vinden in onze samenleving vol emancipatie, mondigheid, acceptatie van andere samenlevingsvormen, gender-neutraliteit, veel achterhaald.

Waar we nog wel achter staan is de oproep tot innig medeleven, goedheid, bescheidenheid, geduld, vergevingsgezindheid, liefde, dankbaarheid...

Maar als dat uitgewerkt wordt voor de omgang tussen mannen en vrouwen, kinderen en ouders en heren en slaven, dan slaan velen op tilt.

Vooraf vrouwen springen uit hun vel als ze in 3:18 lezen: vrouwen, erken het gezag van uw man, zoals past bij uw verbondenheid met de Heer.

Hoe ga je daarmee om?

Mag ik vanmorgen dan eens een poging wagen alles te actualiseren?

Ik vind het te prijzen in de apostel, dat hij het christelijk geloof heeft willen vertalen in heel concrete situaties: vaders, moeders, mannen, vrouwen, kinderen, slaven, heren, weduwen, singles....hoe je om gaat met geld, seksualiteit...hij is een practicus.

Ik begin maar eens bij de laatste groep die Paulus toespreekt: de mannen. **Dia 1**

Mannen, hebt uw vrouw lief en wees niet bitter tegen haar (3:19)

Dat was een heel bijzonder en revolutionair appèl.

Want die mannen van toen hadden het voor het zeggen, die dirigeerden en dicteerden.

Seneca zei: 'de man is geboren om te heersen'.

En in de ethische aanwijzingen staat: 'de taak van de man is niet om lief te hebben, maar om te heersen, te leiden en te regeren'.

Plutarchus zegt dan nog mild: hij moet heersen, maar niet als despoot.

De apostel gaf de man de opdracht tot liefde -ongekend!!!

Hoogste actueel: want er is nog heel wat macho-gedrag bij presidenten, bedrijfsleiders, in de showwereld, in de kerk.

Hier worden de mannen opgeroepen met 'hebt uw vrouw lief' en wees niet bitter tegen haar.

En ergens anders gebruikt de apostel zelfs het beeld van de man die zijn vrouw moet liefhebben zoals Christus zijn gemeente heeft liefgehad in dienstbaarheid.

Dat is nogal wat...om die dienstbaarheid toe te passen in het gesprek, in de seksualiteit, want ook daarin is een man anders en we zouden ervan ophoren hoe Paulus daar ook aanwijzingen voor geeft. **Dia 2**

Sommige mannen zijn ook vader en tegen hen wordt gezegd: vit niet op je kinderen, irriteer ze niet, terg ze niet, want dat maakt ze moedeloos.

Dat nemen we ook vandaag mee, want wat een hoge eisen stellen we soms aan kinderen en hoe vaak krijgen ze niet het gevoel dat ze niet voldoen, dat ze iets niet goed doen, of iets moeten doen wat niet bij hen past.

Heb ik als vader vaak niet een verborgen verlangen naar mijn kinderen toe, dat ze moeten worden zoals ik, dat ze de kans moeten grijpen die ikzelf hebt gemist?

Ik hoor de apostel zeggen: het is heel belangrijk dat ouders hun kinderen bevestigen in hun persoonlijkheid, hun het unieke van henzelf laten zien, opvoeden door bemoedigen.

Je kinderen opvoeden is te vergelijken met tuinieren: je moet begieten, soms wat bijbuigen, ook wat onkruid weghalen, maar vooral de kiem van uniekheid eruit halen, het beminnen, bevestigen en de tijd nemen.

Met vitten op je kinderen komen allerlei slechte dingen mee: woede, innerlijke kilheid, onverschilligheid, jaloezie.

Hoe vaak komt dat vitten niet voort uit je eigen opvoeding en die rancune reageer je weer af en draag je over.

Nee, ik moet me bekleden met Christus, met Hem die het ware man-zijn heeft laten zien, het ware vaderschap en als ik dat doe dan gaat er iets werkelijkheid worden van de kracht tot liefhebben, die wij uit Hem putten.

2

Want een man die zijn kracht uit Jezus Christus put wordt genegen en lieNu gaan we naar de vrouwen: vrouwen, erken het gezag van uw man, zoals het past bij uw verbondenheid met de Heer. **Dia 3**

Wat moet je met zo'n tekst: wat een onderdanigheid en slaafsheid.

Maar ja, de vrouw is toch de hulp van de man en was ze niet vooral de hulp in de huishouding...?

Eva is toch geschapen als een hulp die bij Adam past.

Maar het woord hulp uit die tekst van Genesis is een woord dat vaak voor God wordt gebruikt: God is een Helper. Dat is niet niks.

Maar wat moet je als vrouw met de tekst: vrouwen, erken het gezag van uw man.

Wel ik kan zeggen, dat even hiervoor het woordje elkaar vaak klinkt: wees goed voor elkaar, heb elkaar lief. Inclusief dus.

Maar dat vrouwen erken het gezag van uw man, blijft wel staan.

Maar dan is het goed om te weten, dat het ongekend was in Paulus' tijd dat zwakste groep mensen, de vrouwen, als eerste werden aangesproken als mondig en een taak krijgen, ook al is dat erkenning van het gezag van hun man.

Besef dat die woorden klonken in een wereld waar niets aan vrouwen werd gevraagd. De vrouw had een andere positie dan vandaag in de westerse wereld en apostelen waren niet van zins de structuren via een revolutie omver te werpen.

Ze gaven wel aanwijzingen over een nieuwe omgang tussen mannen en vrouwen die dynamiet waren onder de bestaande structuren.

En het is dan ook opvallend dat in het gevolg van Jezus er vrouwelijke discipelen waren, dat vrouwen begonnen mee te doen in het gemeentelijk functioneren en dat het toch heel bijzonder mag zijn dat als Paulus aan zijn lijst van mensen die hij de groeten in Romeinen 16 er maar liefst 9 vrouwen zijn met belangrijke taken: diaken en apostel.

En Paulus zegt dan toch in zijn brief aan de Galaten: 'er zijn geen mannen en vrouwen meer in Christus. Allen zijn een.

Dus je ziet in dat Nieuwe Testament een pril begin van emancipatie.

O.K. zullen vrouwen zeggen, maar dat woord 'vrouwen, erken het gezag van uw man' daar heb ik nog last van...

Wel ik denk dat je de tendens van mondigheid, van emancipatie, van gelijkwaardigheid die aanwezig is in het NT vandaag moet doortrekken en veel meer dat wederzijdse mag benadrukken.

Ik denk dat Paulus -als hij nu geleefd had- de dingen ook anders had gezegd.

Het gaat erom in alle tijden, in alle culturen dat de liefde van Jezus Christus in al onze relaties ruimte krijgt.

De nieuwere huwelijkformulieren zijn steeds meer het wederzijds gaan benadrukken, 'samen en 'elkaar' en de nieuwste spreken zelfs niet meer over man en vrouw.

En dan nog de kinderen. **Dia 4**

Kinderen, gehoorzaam je ouders in alles, want dat is de wil van de Heer

Ook hier weer: kinderen worden aangesproken. Ongekend in die tijd.

Net zeiden we al toen we het over de vaders hadden, dat zij hun kinderen niet moet ontmoedigen, ze moeten opvoeden door bemoedigen, plaats krijgen.

Maar het tweede is ook: ze moeten ook hun plaats weten.

Een opvoeding van 'grootbrengen door kleinhouden' kan kinderen vernielen, maar een al te vrije opvoeding evenzeer.

Er stond eens een spotprent in de krant van een kind: 'mama, moet ik vandaag weer doen wat ik zelf moet kiezen'.

Dat is een ramp, want kinderen moet je dingen voorzeggen, je moet ze op grenzen wijzen, want daar varen ze zelf ook het beste bij, een vast kader, continuïteit, consequent-zijn.

Nu zullen er mensen zijn, die zeggen: ik heb helemaal niks aan deze preek.

Waarom? Ik ben alleen, niet getrouwd, of ik heb geen man of vrouw meer, ik ben zelfs niet van plan om te trouwen, want ik kom er niet toe, of ik zit anders in elkaar, of wij hebben geen kinderen.

Ik zou er dit van willen zeggen.

We zijn begonnen te zeggen, dat de kerk de nieuwe gemeenschap is van liefde, de plek waarin wij iets mogen ervaren van de genezende werking die Jezus Christus mag hebben in onze relaties.

Dat zet het gezin op zijn plek, want ik denk, dat je vanuit de Bijbel net iets te veel zegt wanneer je stelt dat het gezin de hoeksteen is van de samenleving.

Niet het gezin is de hoeksteen, maar de gemeenschap, die kerk heet, de gemeenschap van ouders, kinderen, oma's, opa's, alleenstaanden, weduwen...

Je mag het gezin een warme en waardevolle plek geven, maar niet verafgoden.

Ik vind het te prijzen dat Paulus altijd aandacht voor die gemeenschap en dat komt denk ik omdat hijzelf niet getrouwd was en maar een ding belangrijk vond: die nieuwe gemeenschap gestalte geven van alle rassen, talen en geslachten.

Paulus, hij kon lyrisch spreken over de relatie man en vrouw, maar hij maakte er geen kramp van en hij zag de seksualiteit als gave van God, maar maakte er geen afgod van.

In de kerk komen we als het goed is van al die krampen af omdat we de ware Liefde kennen.

Jezus Christus -zelf ongetrouwd- had een liefde zo groot, dat 'ie die aan meer mensen kwijt moest, aan de hele wereld en zich voor ons allen heeft overgegeven en roept ons op elkaar lief te hebben.

Daarom: gemeente, broeders en zusters heb elkaar lief!

Amen